

นิทานพื้นบ้านหน้าอ่าน....เรื่อง สุนัขในรางหญ้า (The Dog in the Manger)

นำเสนอเมื่อ : 6 ธ.ค. 2552

วันนี้เอานิทานพื้นบ้านมาฝากเด็กๆ ค่ะ....เรื่อง สุนัขในรางหญ้า (The Dog in the Manger) เรื่องมีอยู่ว่า...

นานมาแล้ว ชาวไร่หนึ่งอาศัยอยู่ในไร่แห่งหนึ่งในชนบท

A long time ago, there was a farmer who lived in the country.

ชาวไร่ผู้นี้เลี้ยงสุนัขเอาไว้ตัวหนึ่งเพื่อให้คอยเฝ้าไร่

The farmer kept a dog to watch on his farm.

สุนัขตัวนี้ดุ และไม่เกรงกลัวใครเลย

The dog was fierce and fearless.

บ่ายวันหนึ่งสุนัขเดินผ่านคอกวัว เห็นมีหญ้าแห้งอยู่เต็มราง

One afternoon, the dog passed by a cow stable and saw a manger full of dry grass.

หญ้าแห้งเหล่านั้นถูกเตรียมไว้เพื่อเป็นอาหารเย็นสำหรับวัว

The dry grass was there for the cows to eat when they come back.

กลิ่นหอมหวานของหญ้าแห้งชวนให้สุนัขหยุดแหวะพักนอนในรางหญ้านั้น

Because of the sweet smell of the dry grass, the dog lied down and went to sleep in the manger.

เมื่อวัวถูกต้อนให้กลับเข้าคอกในตอนเย็น ก็พากันไปที่รางหญ้าแห้งนั้น

Then the evening came and all cows were led back to the stable. They walked straight to the manger to get their dinner.

ด้วยความหิว วัวต่างตรงเข้าไปกินหญ้าแห้งอย่างเอร็ดอร่อย

The cows ate the dry grass hungrily.

แต่แล้ววัวตัวหนึ่งก็ส่งเสียงดังขึ้น พร้อมกับสะบัดหัวไปมาด้วยความเจ็บปวด

Then suddenly one of the cows cried out loud and shook his head painfully.

มันถูกเจ้าสุนัขที่นอนอยู่ในรางหญ้านั้นจับเข้าให้ที่ปลายจมูกนั่นเอง

The cow was bitten at the nose by the dog in the manger.

ไม่เพียงเท่านั้น เจ้าสุนัขยังแยกเขี้ยวขู่ไม่ให้วัวเข้ามาใกล้รางหญ้าที่มีมันยืนอยู่

Not only that, the dog bared his teeth and tried to scare off the cows.

วัวตัวอื่นๆ ต้องพากันถอยห่างออกจากหญ้าแห้งนั้น ทั้งๆ ที่พวกมันรู้สึกหิวมาก

So the cows has to stay away from the manger although they were hungry.

ส่วนเจ้าสุนัขก็วิ่งไปมาพร้อมกับคอยเห่าไล่ไม่ให้วัวตัวไหนๆ มากินหญ้าแห้งได้

The dog ran around and barked , not allowing any cow to get near the dry grass.

“ดูเอาเถิด! พวกเราถูกเจ้าสุนัขกีดกันไม่ให้กินหญ้า ทั้งๆ ที่หญ้านั้นก็ไม่ใช่อาหารของมันเลย”
วัวตัวหนึ่งเปรยขึ้น

“Look ! The dog is stopping us from eating the grass, although the grass is not his meal at all, one cow said.

และนี่คือที่มาของคำเปรียบเปรยสำหรับคนที่ไม่ยอมให้ผู้อื่นได้ใช้ประโยชน์ จากสิ่งของที่ตนเองก็ใช้ประโยชน์ไม่ได้ว่า “สุนัขในรางหญ้า”

Because of this story, We call someone who will not let other use something although they will not need if for themselves as a “ dog in the manger”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

คนที่ทำตนเป็น “สุนัขในรางหญ้า” ย่อมไม่เป็นที่ปรารถนาของใครๆ

A dog in the manger is not liked by anybody.

ขอบคุณที่มา lifestyle.kingsolder.com/legend/legend.asp